

פקורי - רל"ט ע"ב

שעוזשים רצונו של רבונם שלא
יוכל לשולט עליהם.
וחטקרה זהה בלו בא לפראות
את סוד הקבר, לעטר את אותה
רוח הקדש למעלה למעלה,
ולהפריד את רוח הפטמה הזו
להויריה למטה למטה, וזה
ברצון ובתפלה כמו שאמרנו, וזה
במעשה, הכל פראי לו.
ופסוק זה מוכיח עליהם, שכתוב
זו את אהרן ואת בניו לאמר. צו
- זו עבורה תורה, רוח הפטמה.
לאמר - זו אשא, שגוראות יראת
ה. כתוב כאן לאמר, וכתו שם
(ירמיה) לאמר הן ישלח איש את
אשרתו, והרי פרשו. ימושום כה
הכל נאמר, והכהן עומד להתקין
את הכהן, בסוד של אדם ובהמה.
אשרי חילוקם של הצדיקים בעולם
זהה ובעוולם הבאה לאוותם
היודעים את דרכיו כתורה
והולכים בה ברוך אמרת, עליהם
כתוב (ישעה לח) ה' עליהם יחי.
מה זה עליהם? אלו דרכי התורה.
יחיו - יתחיימו בעולם הזה
ובעוולם הבאה.

בא וראה, כתוב זאת תורה
העללה. אמר רבי חייא, פסוק זה
בארנו אותו בגין זהה: זאת תורה
- זו גנשת ישאל. העלה - שהיא
עוולה ומהעתרת למעלה למיטה
להתקשר פראי עד המקומם
שונרא קדש הקדשים.

דבר אחר, את תורה - זו גנשת
ישראל. העלה - זו מחשבה רעה
שעוולה על רצון האדם להסתוטו
מןך האמת. היא העלה - היא
היא שעולה ומסתה את האדם,

קדשא, מגו האי קרבנא. ואילימא (במדבר כח) צו
את בני ישראל. וכי נמי, דהא בראשותיהם
קיימא, (ד"א לאפרشا לה מקדשא) כל זמנה דעתדי
רעotta דמאירחון, דלא יכול לא לשילטאה
עליה.

ונαι קרא כלא, אתיא לאחזה רזא דמלחה,
לאעטרא לההוא רוית קדשא, לעילא
ליילא, ולאפרsha לה לדא רוח טומאה,
לנחתה לה למתא למתא, דא ברויטה
ובצלותא כדקאמון, ודא בעובדא, כלא
בדקחיז לייה.

ונαι קרא מוכח עליהו, כתיב, צו את אהרן
ואת בניו לאמר. צו: דא עבודת פוכבים
וימצאות רוח מסאבא. לאמר: דא אתא,
דאקרי (משלילא) יראת יי'. כתיב הכא לאמר,
וכתיב התם לאמר (ירמיה) הן ישלח איש את
אשרתו, והא אוקמיה. ובגין כה, כלא אמר,
וכהנא קיימא לאתקנא כלא, ברזא דאדם
ובהמה. זכה חיליקיון מצדקיה, בעלמא
דין, ובעלמא דאתה, לאינון ידע ארכיה
דאורייתא, ואולי בה בארכ קשות, עליהו
כתיב, (ישעה לח) יי' עליהם יחי. מי עלייהם.
אלין ארחו דאורייתא. יחיו, יתקיימו בהאי
עלמא, ובעלמא דאתה.

חא חי, כתיב זאת תורה העולה, אמר רב
חייא, האי קרא אוקימנא ליה בהאי
גוננא, זאת תורה: דא גנשת ישראאל. העולה:
דאיה סלקת ואתעתרת לעילא לעילא,
לאתקשרא כדקה יאות, עד אחר דאקרי קדש
הקדשים.

דבר אחר, זאת תורה: דא גנשת ישראאל. העולה:
דאיה סלקא על רעותא דבר נש, לאסטה לה מאורחא דקשות.
היא העולה, היא היא דסלקא, ואסטיאת לה לבר נש, בעי לאוקדא ליה